

nisk og organisatorisk skal tilrettelægges således, at oplysninger ikke kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven. Eksempelvis vil der være tale om en behandling i strid med loven, hvis en erhvervsdrivende eller dennes ansatte gennemser optagelser fra en tv-overvågning, uden at det har et sagligt formål.

Der foreslås endvidere indsat et nyt kapitel om tv-overvågning i persondataloven med forskellige særegler om sletning og videregivelse af billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed.

Ifølge den foreslåede regel om videregivelse vil de pågældende optagelser kun kunne videregives, når (1) der foreligger udtrykkeligt samtykke hertil fra den berørte person (den registrerede), (2) videregivelsen følger af lov, eller (3) videregivelsen sker til politiet i kriminalitetsopklarende øjemed (dvs. med henblik på, at oplysningerne kan indgå i en politimæssig efterforskning).

Ifølge den foreslåede regel om sletning skal de pågældende oplysninger slettes senest 30 dage efter optagelsen, medmindre opbevaring af optagelsen ud over 30 dages fristen er nødvendig for den dataansvarliges behandling af en konkret tvist. I givet fald skal den, som tvisten vedrører, underrettes inden udløb af 30 dages fristen, og fremsættes der anmodning herom, skal vedkommende have udleveret en kopi af optagelsen.

Det foreslås desuden, at overtrædelse af reglerne om videregivelse og sletning skal kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Ved indsættelse af en ny bestemmelse i persondataloven foreslås det endvidere udtrykkeligt præciseret, at persondatalovens bestemmelser om oplysningspligt (herunder pligt til at angive den dataansvarliges identitet samt formålet med indsamling af personoplysninger) gælder, selv om der oplyses om tv-overvågningen i medfør af tv-overvågningslovens regler om skiltning mv.

Der foreslås desuden indført en bestemmelse i persondataloven, hvorefter der ved behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning ikke skal ske anmeldelse til Datatilsynet (Domstolsstyrelsen) efter reglerne i § 43 (den offentlige forvaltning), § 48 (private dataansvarlige) eller § 52 (domstolene). Forslaget indebærer samtidig, at der ikke skal indhentes forudgående udtalelse eller tilladelse til behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning.

Endvidere foreslås det, at Datatilsynet tillægges inspektionskompetence også i forhold til privates behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning. I dag har tilsynet kun en sådan kompetence i forhold til offentlige myndigheders tv-overvågning.

Endelig foreslås en konsekvensændring af persondatalovens § 6, stk. 2, og § 36, stk. 3, som følge af en ændring, der er foretaget i markedsføringsloven ved lov nr. 1389 af 21. december 2005.

2. Tidligere overvejelser og reformer på tv-overvågningsområdet

2.1. Ved lov nr. 278 af 9. juni 1982 om forbud mod privates tv-overvågning m.v. (tv-overvågningsloven) blev privates adgang til at foretage tv-overvågning for første gang reguleret i en særlig lov. Indtil da gjaldt kun de begrænsninger, som følger af straffelovens § 264 a om uberettiget fotografering af personer, der befinder sig på et ikke frit tilgængeligt sted, og straffelovens § 264 d om uberettiget videregivelse af meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden, jf. pkt. 3.3. nedenfor.

Forslag til lov om tv-overvågning (L 151) blev fremsat af justitsministeren bl.a. på baggrund af en sag om tv-overvågning af gågaden i Hobro. Der henvises herom til Folketingstidende 1981-82, Tillæg A, s. 3825 ff.

Tv-overvågningsloven fra 1982 indebar først og fremmest et generelt forbud mod privates tv-overvågning på steder, hvortil der er almindelig adgang. Forbudet blev navnlig begrundet med, at det i sig selv vil kunne virke krænkende og skabe en almindelig fornemmelse af utryghed og ufrihed, hvis en udbredt anvendelse af overvågningsudstyr begrænser mulighederne for at kunne færdes på frit tilgængelige områder uden at blive udsat for skjult iagttagelse eller fotografering.

Der blev gjort enkelte undtagelser til lovens almindelige forbud. Undtaget blev således tv-overvågning af tankstationer, fabriksområder, overdækkede butikcentre mv. Også tv-overvågning uden billedoptagelse af egne indgange og facader mv. blev undtaget. Baggrunden var, at legitime hensyn af navnlig kriminalpræventiv art fandtes at kunne begrunde, at tv-overvågning ikke burde være udelukket på de nævnte lokaliteter, idet de modsatte hensyn på tilstrækkelig måde kunne tilgodeses ved en regel, hvorefter der i almindelighed ved skiltning eller på anden tyde-